

RALLYCAT SI VYBRAL SMŮLU

JEŠTĚ ŽÁDNÝ Z ČESKÝCH JEZDCŮ SE NEVYDAL NA RALLY DAKAR V TAK MALÉM AUTOMOBILU JAKO DUŠAN RANDÝSEK A ROŠTA PLNÝ. DESET ETAP ABSOLVOVALI V BUGINĚ ARCTIC CAT V KATEGORII T3 LIGHT.

V okamžiku, kdy do cíle zbývaly tři, respektive dvě speciálky, které už prakticky o ničem nerozhodovaly, řekl litrový jednoválec dost a bylo po nadějích. V době naší návštěvy v Hranicích na Moravě ještě Dušan netušil, co bylo příčinou. Ale s největší pravděpodobností

asi nedostatečná, možná trošku i podceněná filtrace. Vzhledem k vysokým otáčkám a teplotám motoru musí být lepší než originální.

Ale kdo se jednou nakazí drogou zvanou Dakar, nemůže se nechat odradit jedním nezdarem. O tom ví Dušan Randýsek své,

Český Arctic Cat se držel až do destáté etapy, kde pro posádku Randýsek-Plný letošní Dakar skončil

když v minulosti třikrát zkoušel na Dakaru štěstí s motocyklem.

Letos poprvé vyzkoušel Arctic Cat a dokázal, že lze jet tak náročnou soutěž s nižším rozpočtem než s automobilem. „*Já si soutěž rozdělil na takové tři fáze. Dakar před Dakarem aneb shánění finančních prostředků, vlastní Dakar, kdy jedeme na čas a na výsledek. Posledním takovým dějstvím je dobrodružství Dakar, kdy skončíte někde na trati a musíte se sami o sebe a nepojízdný stroj postarat,*“ říká po Dakaru s úsměvem Dušan Randýsek. A dodává: „*Kategorie T3 Light je zábava, nemůžete sice pomýšlet na vítězství, ale na druhou stranu nejste outsiderem.*“

Ve startovní listině byl jako řidič uveden Dušan Randýsek a jako spolujezdec Rosta Plný, ale protože jsou oba zkušení piloti, tak se v prvních etapách v řízení a navigování střídali. „*Rosta se ukázal jako špičkový navigátor. V náročných etapách, v horku a zmatku volil trasu úplně přesně. Ale pak jsme si uvědomili, že já se nebudu zdokonalovat v navigaci, zatímco on se nebude zlepšovat v řízení. Tím byla větší šance dojet. Já jsem se tedy od poloviny věnoval řízení, sledoval jsem více auto, protože s ním jezdím čtvrtý rok, a Rosta se více věnoval navigaci a stýkal se s navigátory, kteří mu říkali o změnách.*“

Dušan ani během etapy neoponechával nic náhodě. Na cestu si bral „pro případ ztroskotání“ moskevský chleba, šišku salámu, spacák, vodu

a civilní oblečení. Naštěstí nic z toho nepotřeboval, ale mnozí by mohli vyprávět o nocích strávených v pustinách...

V této skupině se postavilo na start osm strojů včetně továrního týmu Polaris, za který jel mimo jiné Michele Cinotto, vítěz Rallye Škoda 1984 s Audi Quattro. A že jezdit ani po letech nezapomněl, dokazuje vítězství ve třídě a celkové 45. místo. Nejlépe mu vyšla devátá speciálka, kterou dojel na 37. příčce. Dušan Randýsek si připsal nejlepší čas – 34. místo, v době odstoupení se pohyboval kolem sedmdesáté pozice. Jak přiznal, Arctic Catu by vyhovovaly spíše techničtější tratě, kde tolik nerozhoduje výkon. A také postrádal více dun, v nichž se rovněž projeví přednosti lehkého auta. S buginkou lze jet maximálně 110 km/h, a tak ztrácel 40 km/h, a to už se v dlouhých etapách projeví.

Pro Dušana Randýska nebyl ale letošní Dakar jednorázovou záležitostí, už totiž pomalu spřádá plány na další rok. Větší šanci vidí v novém tříválci, jehož vývoj právě probíhá a s nímž by se rád objevil v Jižní Americe za rok. Ví moc dobře, že s výkonnějším strojem stoupá naděje na výsledek, a také ví, že nutně potřebuje minimálně jednoho mechanika. „*Pro rok 2017 uděláme maximum po všech stránkách!*“ slibuje. „*Na závěr bych rád poděkoval svým sponzorům – ASP Group (LS2 přilby, Big Gun výfuky, ITP gumy) a DECOautomation for industrie.*“

Největšími soupeři české posádky ve třídě T3 Light byly Polarisy francouzského týmu Extreme Plus